

настоятеля парциньського монастиря, архимандрита Іринарха, надійшло повідомлення, що в монастирі все спокійно. Врешті обговорювали справу про склад літньої сесії синоду.

Селянський проект. В Державну Думу депутати-селяне внесли такий законопроект: по міркуванням, які були установлені Державною Думою при розгляді законопроекта про довілі продаж земель із запобіжних і майоратних маєтків, ми, нижче підписавші, радимо Державній Думі ухвалити такий законопроект: продаж земель приватним землевладельцям по всім місцевостям Росії повинен одбуватися переважно місцевим селянством і особам інших сословій, що живуть в тій місцевості. Підписали законопроект селяне без ріжниць фракцій.

Безсила здість. В Канську, єнісейської губернії, одна вчителька, розгнівавшись на школяра, який приходив в школу нестрижений, взяла машинку, своїми руками остригла хлопця. Але остригла дуже кепсько. Школяр поскаржився своїм батькам, і через який час в „Сабарской Жизни“ вміщено було про це замітку. Інспектор народних шкіл, довідавшись про це, дуже обурився на автора замітки і, не маючи на кому вирити свою злість, прийав в школу і напався на школяра: „в тебе батько чи мати мабуть дуже грамотні, бо пишуть до газети!—кричав він.—Ти більше не школяр—геть іди в школи. Хапчик, який нічого про ту газету замітку й не чув, заплакав і мучив шти іди в школи. (Р. В.)

Проекти правих про пресу. Ходить чутка, що вже вироблено два проекти про боротьбу з видавцями аферистами, що одбирають передплату, а видання, яке обіцяли передплатникам, не висилають, і про боротьбу з підставними редакторами. Од тих осіб, що хочуть видавати орган преси, будуть вимагати залог відповідно передплаті. Редакція мушкетєрських вестей штурвалі книги, в яких обов'язково будуть записувати дієві прізвиська авторів кожної статті й замітки. Ці книги будуть показувати тільки тоді, коли того вимагатиме суд. (У. Р.)

Учительський селянсько-господарський інститут. Головне управління хліборобства подало в раду міністрів на затвердження проект учительського селянсько-господарського інституту разом з проектом „Положення“ й штатів цього інституту. Цей інститут одкривають в маєтковій „Гора“, псковської губернії. Завдання його—підготувати учителів для нижчих селянсько-господарських шкіл. На купівлю маєтку „Гора“ і на одноразові витрати по оборудуванню інституту прохачуть 215 тисяч карбованців. На жалування слугацям—10420 карбованців в 1913 році, і по 20,840 карбованців в дальніші роки. (Р. В.)

Передсоборна нарада. Недавно одбулося друге засідання передсоборної наради. Виготовляють законопроект про реорганізацію церковного управління і про реформу консисторій. Ще на першому засіданні передсоборної наради було вирішено підготувати до того часу, коли будуть скликані з'їзд, багато законопроектів, що охоплюють всю справу церковної реформи. Засідання передсоборної наради будуть одбуватися по двічі що-тижня. (Г. М.)

Всякі звістини. На початку літніх канікул мають на думці скликати в Петербурзі з'їзд директорів учительських інститутів. Уже розіслані проповіді, в яких, між иншим, прохачуть повідомити, скільки кожний учитель інституту бере жалування і скільки

часу доводиться йому витрачати в зв'язку з роботами практикантів в городській школі.

Із Царцини повідомляють, що в селі Лучки, чорноярського повіту, заповідля собі смерть селянська вчителька. В листі до своїх батьків вона пише: жити стало неможливо—скрізь насильство і темрява.

Із Челябинська телеграфують, що в одній із станиць згубила своє життя сестра милосердя одряду Червоного Хреста. Причина самогуби—затримка коштів на столу Червоного Хреста. Надзвичайно сумні картини голоду і несила запобігти цьому людському горю довели біду дівчину до самогубства.

До цього часу по всіх духовних консисторіях вели справи про розводи тільки присяжні повірені. Синод на останньому своєму засіданні постановив, що й помішники присяжних повірених і приватні повірені мають право вести справи про розводи. (Г. М.)

Маленький фельетон.

Заворухились.

Не знаємо, чи в канонічних працях є що-небудь про російську політику, чи нема, чи „предусмотрено“ там передвборчу агітацію, чи ні, але по газетах що-дня читаємо, як завзято пан-отці готуються до виборів.

Властиво, пан-отець здебільшого—„блажен муж“, має більший нахил до господарства, розведення заводських курей, гиндиків, кабарок і т. и. корисних річей. І, як що здивований парадіянин, чухачи потилицю, й помічає, що у батюшок десь узлялося і „всюку шаташає“, то в пім вивуцати, коли хочете, не так сами пан-отці, як їхнє духовне начальство.

Хто його зна, де вже воно вичитало таке правило, що пан-отцям не доисть політики розведення гиндиків і інших пернатих, а що до цього невідмінно треба й справжньої політики, отже накази архиєрейські з'являються трохи не що-дня.

То ми читали про наказ київського митрополита—допомогати союзникам—то про відозву волинського архиєпископа Антонія й діяльність його улюбленця ієромонаха Віталія.

А це ось читаємо, що катеринославський єпископ Агаїт закликає пан-отців боротись на виборах супроти лівих. Покірни катеринославському владді новомосковські батюшки вже й кандидатів намітали.

Те саме, читаємо, діється й у Гродні, й на Полтавщині, й т. д.

Не будемо говорити про те, оскільки ця передвборча біганина відповиде пастирському призначенню й обов'язкам. Нас цікавить інше.

А саме: на превелике диво наш, плохий і не пророчистий од природи, пан-отець, що в звичайні часи не здолає часом переконати ставши „на пром“, якого небузд зачурялого шалапутя, тепер потроху починає вводити, як кажуть, у смак і виявляє не аби-яку енергію й красномовність.

Одразу це з'являє дивувано нас. Але промова в церкві михайлівської пан-отця Помазанського де-що виявила нам.

Дума, православна,—переконував о. Помазанський своїх парафіян,—це не дурачина, це—двадцять тисяч карбованців за п'ять років... Оі!

„Еге,—догадався ми,—дак от де джерело новоявленої енергії й спритності. То-то-ж ми казали, що не в політиці тут сила“.

Де-які нові факти як найкраще

довели, що ми не помилилися, і що Дума—це не аби що.

Ось, напр., депутат теперішньої Державної Думи, о. Волков.

Доєй цей батюшка мав сякий-такій приходець. Але „пробувши ч'ять років у столиці Петербурзі“, мовляв Тарас Гулапенко, й не будучи ні в чім лівим „зам'явчен“ „вродливим бриветом“ у Думі, дістав собі—тепеленький, уже не приходець, а може найкращий в провінції приход, у с. Вчорайному.

Другий депутат-батюшка, що не смів був і марити про духовну академію, бо не мав на вступлення до неї жодних прав, тепера вважає, що академія все одно, що в кишені в нього.

А „землеустроїтель“, о. Трегубов, має й без того всякі великі й багаті милості, тому дбає не про себе. Він додержує грибоделовського принцип: „Ну, как не порадить родному человічку“, й „друзі і оскренні“ його о. Д. Мелешко й о. В. Кудрицький, так само в сяких-таких приходах опинилися в добрих, теплих, належних.

Тепера й кажи, що не варто залізти нахил до господарства й братись до політики, коли вона, ота політика, при відповідній поведінці, веєє з собою не тільки „благораствореніє воздухов“, а й „ізобіліє плодов земних“... Провінція.

ПО УКРАЇНІ.

у КИЇВІ.

Затвердження виборів. П. київський губернатор затвердив на посади чигиринського гор. голову Н. С. Лопату, а В. А. Котляренка членом чигиринської гор. управи.

Затвержено вибори гласних уманської городської думи. З'яого гласних, разом з призначеними, буде 28 душ.

Штрафи на газети. З наказу п. київського губернатора редактора газети „Кієвская Почта“ К. А. Лунєва за передову статтю, надруковану в газеті 2 априля п. р., оштрафовано на 300 карб. з заміною арештом на 2 місяці.

Редактора „Южной Колѣйки“ Н. О. Смолянінова за замітку „Діло Юдицького“, уміщену в газеті 1 априля п. р., оштрафовано на 800 карб. за заміною арештом на 2 місяці.

Смерть А. Ф. Войтенка. Вчора трагічно помер відомий в торговельно-промислових колах г. Києва А. Ф. Войтенко. Кола 11 год. ранку А. Ф. Войтенко сів коло присутствених місць на звозчико № 268 і поїхав по Михайлівській вулиці до Хрещатика. Влія Думської площі косяка алакакалась чогось і повесла. Звощик випав з козел, а незабаром випав екіпажа і А. Ф. Войтенко, впадівшись об каміня головою. Скоро поміч одвезла його в Олександрівську лікарню, де він, не приходючи до пам'яті, помер.

Покіайому було 59 років. Він син бувшого київського городського голови. А. Ф. 11 років був гласним київської городської думи, був кілька разів членом єврейського суду, секретарем купецького т-ва взаємного кредиту, секретарем городського кредитного т-ва і членом попечительної ради київської 2-ї комерційної школи.

Справа уманської інженерної дистанції. Вчора в київському воєнно-окружному суді почалась справа уманської інженерної дистанції. По справі цій обвинувачено: 1) був. пом. начальника інженерів київ. військ. окр. г. л.

Н. І. Акимова, 2) бувш. пом. начальника уман. іжеи. дистанції військ. інженера підполковника В. Г. Кравчука, 3) військового інжен. кап. С. Е. Брлілінга, 4) місцевого інженера штаб-кап. Н. І. Андропова, 5) ділопріовідителя по хаз. часті окр. інж. управління київ. воєн. окр. ст. сов. Ф. Е. Сорочинського, 6) інженерного чиновника при уман. інж. дистанції ст. сов. А. А. Коробова і 7) київськ. 1-ої гільдії купця М. Ш. Векслера. З них г. л. Акимова, Кравчука і Брлілінга обвинувачено за службові піллоги і здритство; Андропова за службові піллоги, Векслера за здритство, Сорочинського і Коробова за хабарництва.

Обвинувачені ваяли хабарів на 7000 карб. і своїм недоглядом зробили шкоди казни на 80,000 карб.

Предсідателю на суді член гол.оф. військового суду ген. лейт. Гурський. Обвинувачувть підсудних прокурор суду ген.-л. Костенко і помішник військового прокурора підд. Яногурський. Оборонцями виступають: кап. Кирєновський, прис. повірені: Віленський, Калачевський, Горбунов, Оголеєв, Валєцький, Домбровський і Ратнер.

3 147 свідків не прибуло 49 душ. Викликано 9 експертів. Вчора прочитано акт обвинувачення і допитано кількох свідків. Справа протягнеться більше двох тижнів.

Нагорода пристапу. З наказу міністра внутрішніх справ пристапу 2 стану васильківського повіту видано нагорода 100 карб. за розкриття дубогубства в с. Краснолісах, де було вбито І. Варченко.

Будівля ліній Одеса—Бахмач. Тепер на лінії Одеса—Бахмач закінчено кладку рельс, окрім участів Бобриньська—Вознесенська, на протязі 95 верст. Незабаром буде одкрито грузозавий рух від станції Вахмач до Золотоноші. В маї буде розпочато роботи по будівлі вакзалу в Одесі і на Переволі. Вакзал буде закінчено до кінця 1913 року. На мостах через Дніпр і Південний Буг закінчено усі кам'яні роботи. Мости буде закінчено в юні.

Вільшу частину робітників-грабарів уже розічтано.

В справі перевезу управління моск. китво-вор. залізниці у Київ. Звістку про затвердження проекту перевезу управління моск.-китво-ворон. зал. дороги а Курьєка у Київ аустриаіно в місцевих комерційних і зал. дорожніх колах дуже прихильно.

Тепер, питання про перевезу управління залежить од вайму потрібного для цього будинка. При 2000 служачих управління потрібно 2—3 тисячі кв. сажнів. Таке помешкання ледві чи найдеться у Києві. З цього приводу від приватних осіб надійшли в управління пропозиції абудувати потрібний дім і дати його в довгостроковий аренду. Яким чином буде розв'язано це питання ще невідомо. Можливо, що город Київ дасть на який час де-які помешкання, і тоді в 2—3 місяці буде перевезено управління. Інакше-ж новий будинок під управління буде готовий тільки через 1—1½ роки.

Окрім роєходів на будівлю, управління матиме великі витрати по договорам і найму будинку в Курьєку, а також на видачу прогонних служачим на переїзд у Київ.

Справа Хржановської. Київський окружний суд зауздує С. Хржановської-Віржикову, обвинувачену за одержування „дома свиданій“, на 6 місяців у тюрму.

Собаки сицили. Управління п.-з. залізної дороги асигнувало гроші на будову в Віраулі пеняри і на купів-

лю закордоном дресированих собак-сициликів, які будуть розшукувати вкрадені в поїздах грузи, а також одержувати складя.

Ще в справі Д. А. Свядковського та Зандерсон. Про ульнення земських лікарів у Чигиринщині д.д. Свядковський та Зандерсон нам подають такі подробиці. Предсідателю управи Давидов, покликавши д-жу Свядковську, став вимагати од неї, щоб вона не випишувала української газети. Д-ка Свядковська не послухала пана предсідателя і після цього газету, адресовану їй, стала що дня конфісковувати, а через тиждень д-ка Свядковська одержала од п. Давидова наказ „немедленно“ видати в той участок, куда її раптом було переведено. Майже аналогічна-ж історія трапилася і з д-кою Зандерсон.

В київську земську управу прийшли вони не „окаржачив“, як у нас було сказано, а довідатись про вакантні посади лікарів.

Замки на самогубство. На Трухановім острові, в своїй квартирі, отримав собі в груди а револьвера студент київського політехнікума Василь М—ський, 35 років. М—ського одвезено в Олександрівську лікарню.

3 Київщини. Проти брата. В село Куціяку, черкаського повіту, повернувся в Сибір, куди був засланий вийти то за негарне поведіння, селянин Іовтух Лукія. За нього клопоталась перед начальством селянська громада. Рідні брати Іовтуха побачили, що їм придеється оддати йому частину батьківської землі, стали клопотатись перед начальством, щоб брата Іовтуха повернути знов в Сибір на заслання.

Земські збори. Недавно в Таращі одбулись надзвичайні земські збори. На зборах прийнято доклад про заведення в цьому році телефонної сітки в повіті. Асигнувано на цю ціль 45,000 карб. Тодіж зроблено було постанову про те, щоб в Таращі одкрити гімназію—хлоп'ячу та дівочу, яким аметство агожеться видати щороку 3000 карб. субсидії (2000 карб. на хлоп'ячу гімназію і 1000 карб. на дівочу). Після цього збори доручили управи клопотатись перед урядом про одкриття в Таращі учительської семінарії.

3 Поділля. Відкриття товариської ярмарки. Перед Великоднем в селі Вілоуєвці, гайбоського повіту, заведено товариську ярмарку. Зразу виявилось багато членів; є думка що й ще випишуться. Вагалі справа в ярмарковцях повинна піти добре, бо коло неї стали овідомі в кооперативних справах і розвинені люде. Громада ставиться дуже прихильно.

Суд. У Валті розбиралося діло селянина села Воздурового, Д. Седина, 30 років. Його обвинувачували за підпад тешизої хати, з якою він завше сварирався і погрожував підпалити. Свідки доказали, що підпалив хату Седина і його засудили на 9 років до каторги.

3 Чернігівщини. Національний союз. 1 априля в Чернігові одбулось одкриття діяльності національного союзу. При одкритті були: губернатор, „знать“ та два архиєрї в духовенством. Грали військові музики. На це свято прибув граф Бобриньський та Савенко, які сказали аромови і закликали до єднання націоналістів перед виборами в Думу. Запросили на ці абори союзу посилалась заада-легід всім чиновникам та служачим „благослов'яного“ напрямку. Цікаво, що як 1 априля так і 16 марта на зборах націоналістів були ті-ж самі особи.

За землю. 3 села Пляків, бор-

„Українская Жизнь“.

№ 3. Март 1912.

Третя книжка „Української Живни“ почасті аювають ту прогалину, яка зоставалась по виході перших двох книжок журналу. Завдання „Укр. Живни“, як ми його розуміємо, полягає, головним чином, у тим, щоб довести перед широким світлом право українського народу на вільне істаування й на повне національне самоозначення. Довести це право можна не стільки доказами „отъ ума“ й аявляннями до почуття, скільки фактами, фактами й фактами.

„Масло, отже істаую“,—жаке класичний аформам. „Істаую, отже маю право на істаування“,—можемо сказати ми. Але факт вашого істаування треба довести. Росія—країна настільки велика, а російська інтелігенція має перед собою стільки загальних завдань, що такий „дрібний“ і „місцевий“ факт, як органічний ариет українства, міг зостатись і в дівності до певної міри зоставляється непомітним для універсально настроєної російської публіки. Отже перед тою публікою треба як найшарше розгорнути картину вашого органічного життя, щоб показати, що українство є не тільки об'єктом для адміністративних скордонів і для інтелігентських „построєній“, а являється ще великою живою силою.

Щоб пояснити цю думку, наведемо свіжий приклад з сфери „російського „мозельового“ законодавства. Усі це пам'ятають, яким особобом завів П. А. Століпін „національне“ земство в західнім краї. Коли Державна Рада видянула його проект, він аявив його на підставі 87 статті, а потім рослутав Думу того самого дня, коли минуло два місяці до дня видання закону. Була то „ставка на психологію“. Покійний прем'єр спра-

во—то перекрутив. Тим-то українське громадянство так і втало народження „Української Живни“, бо сподівалось, що цей орган послужить для російської читачої публіки школою української аства.

Як показувать доєй видані книжки „Української Живни“, редакція журналу що далі то все більше звертає на цей шлях. Полямака й критика апочатку брали завидо багато місця в журналі на шкоду самостійній творчості й солідній інформації. Третя книжка журналу вже знаєма нове поворот до безпосереднього й головного завдання журналу. З восьмью нехривіальних статей, уміщених у цій книжці (д.д. Погодіна, Вілоуєнка, Вуди, Оберчуєва, Ладженка, Садловського, Донцова й Василєнка) маємо вже цілих чотирі статті, присвяченя основним питанням нашого життя, й притім написаних цілком самостійно, а не „з приводу“ чаеть чужої статті чи уваги. Це статті д.д. Вілоуєнка („Українське моментя вь холмськомь вопроеі“), Вуди („Пам'ятник Т. Г. Шевченку“), Ладженка („Національне искусство и задача искусства на Украині“) й Донцова („Русская идея в Галиции“). Кожна з цих статей одкриває перед російським читачем яку-небудь нову сторону нашого національного життя, вводить його в курс наших справ і ставить перед ним нові проблеми. Неоднакова література аарт сьєх цих статей, але громадське й національне їх азначіння однаково цінає й велике.

Про інтересу в вищій мірі статті д. О. Вілоуєнка вже писав у „Раді“ д. Ан. В-во в числі 77 „Раді“. Інтерес цієї статті, одначе, не вичерпується тимі відомостями, які аязав з неї д. В-ко. Тут азнаходимо все найголовніше, що можна сказати про холмську справу в українській

поглядя. Хоч українська література в холмській справі вже досить багата, проте й український читач аняй де в статті д. Вілоуєнка багато ділового нового й незнавого. Щі ж до зачатка російського, то ця стаття безперечно буде для нього цілком „откровєнієм“. Напи-аа щиро й талановито, опєрта на великий і цкавий фактичний матеріал, стаття повинна зробити на кожного як найбільшнє вражєння. Ми певні, що коли б у російській „руководящій“ пресі в свій час з'явилось кілька таких статей—діло холмського проекту в Думі була б азнака.

Друга стаття а чиєла оригінальних і самостійних належить С. О. Вуди. Автор ауніається на всіх періодах 50 літньої історії цієї дієи не абудованого пам'ятника Т. Г. Шевченку і попутно аявляєє ті трудячі й перешкоди, яких ця справа азнаала. Червоною ниткою через статтю д. Вуди проходить думка, що всі перешкоди й переслідування не в силі ауніаити живий народий рух, акаувати живу національну потребу. І цілком арозуміла та увага, яку уділяла статті д. Вуди російська преса (урички в статті передрукувала багато рос. газет на чолі з „Русск. Словомь“). Коли б в „Укр. Живни“ з'явилось більше таких інформаційно-авачачих статей—чужі враги напевне більше інтересувалися б журналом.

Звертає на себе увагу й стаття д. В. Ладженка „Національне искусство и задача искусства на Украині“. Автор порушує дуже цікаву проблему—необхідність естетичного виховання народу. На жаль, у статті д. Ладженка а дуже мало репрезентативний елемент інформаційний. Автор тільки навчає, але не аформує. Вуді б отже добре, коли б в одній з дальшнх книжок „Укр. Живни“ з'явив-

лась стаття інформаційного характеру, присвячена сучасному українському місцевцєву. Треба показати, в яким стані перебуває тепер укр. містєцтво, чого воно вже досягло й чого хоче доєсти, які сили воно має й які цілі перед собою ставити. Зрештою, й стаття д. Ладженка аявляєє перед читачем, особливо російським, де-які неавані йому моменти. Досить і того, що автор підносить і ургентуєвоє оригінальний характер укр. містєцтва—для батьків „общєросієв“ це буде великою новиною.

Д. Донцов дає ось вже другу статтю про галицьку Україну. На цей раз автор шає про алавоєнієних галицьких „русских“. Умислм груповаванням і вибором фактів д. Донцов доєстає того, що фізіономія галицьких „русских“ астає перед читачем майже на весь ариет. Стаття д. Донцова з'явилась у слушний час. Саме тепер, коли гр. Бобриньський сломом і ділом паморочить російську публіку спекуляцією на „отражданя наших еднокрєвних братів у під'ярємній Русі“, корисно показати тії публіці, що в дівності аявляють з себе ці „еднокрєвні брата“ й яку мету переслідує спекуляція наших „націоналістів“ на їх авадані „отражданя“.

Одріч названих статей, у черговій книжці „Укр. Живни“ уміщено ще багато статей і азіток біжучого й хривіального характеру. Нам перед заачаемо стат. пр. Погодіна „Следієніє или разложение“, де наведено кілька цікавих уваг до спростування відомої статті д. Струєва. Стаття написана в стилі газетної передовиці, й через те вона робить менше вражєння, ніж могла б робити, коли б автор розвинув свої думки ширше й грунтовніше. Про статтю Струєва говориться також у хривіальній азітці „Дискут обь українскомь вопроеі“. Як відомо читачам „Раді“,

Передвиборчі справи в Америці.

Американські соціалісти, як і в попередні роки, виставляють на президентських виборах власного кандидата. В 1892 році, коли партія тільки заснувалася, вона збрала всього 20,000 голосів. В 1908 році за соціаліста було подано вже коло 500,000 голосів.

Зважаючи на те, що на осінніх виборах в городській самоуправляній і в законодавчій збірній окремих штатів соціалісти одержали в багатьох місцях перемогу, то американські газети вгадували, що в 1912 році вони зберуть не менше 2,000,000 чи 1/2 всіх голосів.

Тепер в Сполучених Штатах відбуваються вибори в національні конвенти республіканської і демократичної партій. Головне завдання конвентів—намітити кандидатів кожної партії до майбутніх президентських виборів. Через те, що і в республіканців, і у демократів єсть по кілька можливих кандидатів, то вибори проходять дуже живо, а по інших місцевостях навіть бурно.

До останніх часів з республіканських кандидатів найбільш шанси мав Тафт. На минулому тижні підрахунок делегатів, обраних в конвент республіканців, дав такі цифри: прихильників Тафта—262, Рузвельта—39, Ла-Фолетта—36.

В штаті Іллінойсі Рузвельт за те дістав з 58 голосів 50; в Мені теж саме.

Аграрна політика Німеччини.

Ось кілька свіжих цифр, що ілюструють старий юнкерський курс німецької політики, якому мусів би вже покласти край новий райстаг, коли б націоналі-ліберали були справді лібералами. Це статистичні дані експорту і імпорту жита і житнього борошна за час з 1 августа 1911 по 31 марта 1912:

Вивезено 7.744.000 подвійних центнерів проти 5.661.000 за той же час 1909—1910 р.р.

Ввезено 2.503.000 проти 2.162.000. Таким чином збільшення вивозу в 1911—12 р.р. 5.241.000 проти 3.499.000 пода. центнерів в 1909—10 р.р.

Чому ж так зростає вивіз жита з Німеччини, коли ціни в самій Німеччині на хліб все зростають і зростають і викликали небувалу дорожнечу, та й вивіз жита, як бачимо, також росте, не дивлячись на великі охоронні мита. А ось чому: Уряд виплачує вивозні премії, які ідуть в кишеню не селян, а юнкерів і великих експортних фірм. І так в 1909—10 було виплачено 17.470.000 марок, в 1910—1911—20.110.000 м. і в 1911—1912 р. 26.200.000 марок.

Розуміється, що при таких умовах експорт все ростиме, як ростимуть і ціни на хліб, а обшарники будуть діставати все більш і більш премій з кишені того населення, яке з ласки обшарників вже й тепер недодає.

Останні вісті.

(З газет та по телеграфу).

Робітничє життя.

МИКОЛАВ. З 9 априля на заводах „о-ва судостроительныхъ заводовъ и верфей“ та „судостроительнаго о-ва“ введено буде 9-ти годинний день замість 10-ти годинного.

У г. Миколаві, на фабриці бр. Довошних невабаром мають розітати багатьох робочих через недостачу роботи.

(Власн. кор.).

Затіння сонця.

ПЕТЕРБУРГ. 4 априля на ст. „Серебрянка“ прибуло три екстрених поїзди з пасажирами дивитись на затіння. Приїхало багато учнів середніх і вищих шкіл, журналістів і вагальї публіки. Астронома приїхали ще 3 априля. Погода була гарна. Затіння почалося в 1 г. 33 хв. В 2 г. 47 хв. місяць закрит середину сонця і зосталося тільки світле кільцево. Така фаза затіння тривала 17 секунд.

Шістьсубуржеські Морозови полетів на аеростаті з пілотом Раєвським і капітаном Шабовським робити досліди, взявши з собою фотографічний апарат і метеорологічні струменти.

Всякі звістки.

ПЕТЕРБУРГ. В канцелярію комерційного суду надходили заяви од клієнтів банкіра Толстоїтова, які постраждали од краху його контор. Заяви на суми 300, 500 карб. Всього заявлено претензій тисяч на сто. В касах обох контор лежить: один виградний білет третьої позички, 470 акцій ресторана „Старий Дозор“, де кілька нічого не вартих каботажних акцій і де-якія векселі. 6 означк „вдостоюго“ банкруства. Комерційний суд задовольнив клопоти 26 клієнтів взяти Сивка під арешт.

Нарада по урегулюванню казенних замовлень визнала бажаним уривати відносно де-яких вигодо роїськїх заводів з чужоземними. Ці вигоди давались до цього часу тільки чужоземним заводам.

Міністр юстиції виїхав в Крим. На заводі Нобеля бастують вої 900 робітників.

В кінці цього року в Вільні буде скликано еміграційний з'їзд.

ЗА КОРДОНОМ.

Відгуки катастрофи з паракором „Титанік“. ПЕТЕРБУРГ. З Лондона надійшли відомости, що на паракорі „Титанік“ було 17 пасажирів російських підданців. Більшість з них пасажирів третього класу. Що з ними сталося—невідомо.

Англійський stato-секретарь торгівлі одержав од російського міністра

торгу і промисловости Тімашева телеграму з вилюдним спочуття з приводу загибелі „Титаніка“.

Між пасажирами було кілька американських архимандритів. З Антверпена везено для американських ювелірів самих тільки дорогіших каміннів на 4 мільйони.

Крім того, на паракорі було 50,000 мішків кофе і 50,000 мішків чаю. Все це коштує півмільярда.

Звістку про нещастя подано по бездротовому телеграфу, але ні один з паракорів, що одержав цю звістку, не встиг підійти своєчасно. Першим підійшов паракор „Карпатія“, який зливав на місці катастрофи багато човнів з людьми.

За нещастя обивають купців, що хотів як мога швидко дійти в Нью-Йорк і для цього взяв курс дуже на північ, де було багато криги.

Всякі звістки.

ПАРИЖ. В великому залі Ваграм зібралось до 5000 душ на історичний вечір, присвячений пам'яті Герцена. Вечір цей організувала російська емігрантська каса під председательством Віри Фігері при участі представників усіх партій: Рубановича, Мартова і Левіна, Пресансе, Жореса і інших. М. Горький прочитав своє ще відне читане оповідання з епохи голоду 1892 року.

БЕРЛІН. На перегоні авіаційці Штутгарт—Карlsruhe студент-росіянин застрелив у поїзді якусь паві Гайзель, а потім застрелився сам. Причина романтична.

З-за кордону надходить сила телеграм з вилюдним спочуття з приводу смерті Вріссона. В заповіті Вріссон виводив бажання, щоб його поховано було без церковних обрядів. Рада міністрів привзначила на сьогодні національний похорон з участю членів уряду, війська парижського гарнізону і представників всіх вищих державних інституцій.

Театр і музика.

Український театр. Сьогодні в театрі д. Садовського йде „Жидівка вихрестка“.

Театр „Соловцов“. Сьогодні в театрі „Соловцов“—друга гастроль групи П. Самойлова, йде дві п'єси — „Привидівні Ібсена“ і „Іскри пожара“, Ге.

У г. Миколаві, у народному цирку-театрі Шефера, з 2-го дня Великодних свят, грає руско-малоруська група під орудою д.д. А. А. Кравченка та Н. А. Кузеренка. Вистави охоче одвідуються публікою. У групі є, між иншим, такі артистки і артисти: д-ки Волярська, Вриварська, Маруся та Никольська і д-ї Варченко, Зорін, Кузеренко та Кравченко. Група запросила на де-якія гастролі відомого у Миколаві артиста д. М. П. Кремньова. Хор робить приємне враження. Виставляють поки-що одні тільки українські п'єси, як з старого, так й з нового репертуару. Група грає у Миколаві до 25 априля.

ДОПИСИ.

(Од власних кореспондентів.)

КРИВЕЦЬКА ВОЛОСТЬ, тирацьсько-го пов. (на Київщині) Медична допомога. Здавалось би, земство повинно — це його святій обов'язок—вживати всяких можливих заходів, щоб селянська людність була як найкраще забезпечена медичною допомогою. Так і було при „купці“ земстві: приїзди в села Кривецької волости: Рачок, Казимирівка, Озерогова, Діхачівка, Матвіїха і Василяха належали до володарського медичного участка, до якого од найближчого з перелічених сел—2 версти і найдалшого—3 в. Але скоро на Київщині заведено справжнє земство в медичній допомозі селянам зайшли нові порядки. А саме, наведені вище села прилучено до П'ятигорської земської лікарні, до котрої не близький світ—коло 20 верст! Таке розподілення сталося, ніби б то, відповідно платіжжу селянами земських податків, яких людність одного повіту платить більше, а другого—менше. Розуміється, що опісля цього володарська лікарня не приймє селян Кривецької волости, а П'ятигорською користуватись вони не можуть, особливо в наглих випадках.

Г. КОНОТОП (на Чернігівщині). Малюнки і фотографії Тараса Шевченка. Недавно в нас помер урядовець Трофімов—старий пан 75 років, який більшу частину свого життя прожив у Петербурзі, і був добре знайомий з Т. Шевченком. Після його смерті зостались три власноручні малюнки Шевченка, подаровані йому самим поетом і одна фотографія, на якій знятий Тарас Шевченко, Брюлов, Лазаревський і ще двоє осіб. На другому боці фотографічної картки підпис, написаний характерним Шевченківським почерком: „на пам'ять Трофімову, Т. Шевченко“. Фотографія розміру 13x18. Малюнки невеличкі—одні приблизно 20x17, другий самий менший 15x13—намальовані сепією, і уявляють один—оцену в шинку, другий щось на зразок „Сама собі господиня“, а третій—портрет власника малюнків.

М-но ІЧНЯ, борненського пов. (на Чернігівщині) Духовний концерт. 1 квітня у помішканню земської початкової школи відбувся духовний концерт на користь містечкового добродійного товариства, виконаний аматорським хором успенської церкви під орудою д. Ільченка. Концерт пройшов на диво гарно. Було виконано 12 №№ церковних пісень переважно нових композиторів, і всі вони пройшли дуже гарно. Головним фундатором та ініціатором цього концерту був відомий композитор І. М. Маслов. Було виконано із його власних творів „На реках вавилонських“ та „Отче наш“, які мали найбільший успіх серед слухачів. Із других співів артистично було виконано—„Свете тихій“ Кастальського та „Хвалите імя Господне“ Архангельського. Шкода, що концерт відбувся не в відповідний час, через що було обмаль публіки. Важано, щоб і надалі упоряджувались подібні хорові концерти, особливо із народних українських пісень, хоч великою поміхою в цьому буде неелегіть одержати дозвіл.

Листування редакції.

Дописувачеві з Олександрівськ. Грушевського. Допис Ваш нецензурний. Баршполь Я. П. Просимо дописувати. Пишіть коротенько про всі визначні події. Полтава Р. І. Яновському. Редакція наша має кореспондента в Полтаві. Д-ю Учора Відомости Ваші дуже зацікавили. Лондон. Д. Подольшолов. „По страйкові“, хоч і цікаве, та нецензурне.

Справочний одділ.

Напередвизомості. Пятниця, 6-го Априля. Св. Методій, арх. Моравського і сатикін, арх. Костянтин, м. Ієремія, Архидіа. Сх. сон. 5 г. — хл., зах. сон. 6 г. 59 хв. Театр гор. пар. дому. „Жидівка Вихрестка“.

Редактор В. Яновський.

Видавць С. Чиналєнко.

Оповідісти.

Лікарі та Лікарні. ПРИТУЛОК ДЛЯ ПОРЕДІЛЬ акушерки М. І. Дмитрієвої-Личевської Під догляд лік-спец. Прийм. народної і венку шору. Мар. Благочинська 44.

Зуб Бр. ТЕТЕЛЬБАУМ, Прорина 24. Прийм. лікар-спец. 9 год. р. до 9 г. в. Пам'ят. 50 к., приват. зуб. без болю і в. Штучні зуби 1 р.

Кабинет ЗУВНОГО Дем'яновича. Готиня, промобування і встан. штучн. зуб. Прийм. 9—12, 3—6 годни. „Нестерівська, 36.“

КВАТИРИ. Готель „Україна“ віддає в найми КИМ-НАТИ по міс. і надобу, пекорого Бузля-Кухр. 34

ПРАЦЯ. Інтелігент, хлопець-слюсарь і механік шукає роботи при заводі, майстерні, на залізничці, в економії, то що. Пропозиції надіслати по адресі: Київ, Почтовий ящик 185. 5-210-4

Всякі Яйця!

Всякі Яйця! для всижив. ох Кохихни 5 р., Брама 4 р. 50 к., Лантан 3 р. 50 к., Памітурок 3 р. 50 к., Вландот 3 р., Орнітот 4 р., Кривер 3 р., Гудан 3 р. 50 к., Гамбургських 3 р., Андалузських 3 р. 50 к., Італійських 3 р. 50 к., Мунорк 3 р. 50 к., мусляжов, индиків 7 р. 50 к., качок пенських та руанських 5 р., гусові Емдольних 12 р. за дюжину. Повна гарантія. Ізюстров цінник накладного плат. за 45 коп. Птичник „Е. В. Богговута, Новоля, Зсталия, губ. 2-198-2

1) В Новоросійську, біля морського кур'єра займається на віто меблірвань, від 1—5 вішат, помішкання.

2) На Михайлівськїм перевалі (Горний курорт по Геленд-жиком) приймаються мешканці на повне удержання. Чудоді краєвиди. Горня повітря. Звертатися в Новоросійську, одні Вас. Єрастові, 4-225-1

У Владівостоці купувати „Раду“ окрімня №№ можна в книжковому киоску „Польза“ на розі Светланської й Суїфунової ул. Там же продаються українські книжки, журнали і злотні карти.

У МІРГОРОДІ У ХАРЬКОВІ (Полтавц.)

купувати в роздріб „Раду“ по такій самій перекупачувати „Раду“ ція як і в Київській конторі газети можна в паперовій крамниці „ПРОГРЕСС“ в М. А. ТОЛЧИНСЬКОГО.

1-го січня 1912 року почала виходити єдина українська часопись на Слобідській Україні

„СНІП“

яка містить в собі статті в справах політичних та громадських; огляди критичні: а поля літератури та мистецтва; фельетони, оповідання, вірші; галерея сучасних діячів; хроніку подій, дописи, ілюстрації то-що. Виходить раз на тиждень. Умови передплати: на рік 3 руб., шіт року 1 р. 75 коп., 3 місяці 1 руб., окреме число 5 коп. Зі кордон на рік 4 руб., шіт-року 2 руб. Річні передплатники одержать безплатний додаток. Адреса: ХАРЬКІВ, Конторська, 21.

Приймається передплата на тижневу радикальну, політичну часопись

ГРОМАДСЬКИЙ ГОЛОС.

Виходить що-середи. Передплата на рік для Російської України 3 карб., на 1/2 року 1 1/2 карб. Адреса: Галичина, Львів, вул. Коперника ч 16. Lemberg Oesterreich.

ПРОДАЄТЬСЯ КНИЖКА: „ОПОВІДАННЯ“

Василя Стефаніна. З портретом автора. В книзі уміщено такі оповідання: Ангел, Сама саміська, Сон, Висаріа, Озніна, Злодій, Сіня книжечка, Виводили з соза, Стратився, В корчі, Лесена фамілія, Побожня, Вечірня година, Майстер, Малин синок, Катруся, Портрет, Давнина, Вістуні, Май, Палай, Смерть, Казнові злотки, Похорон, Такий шапок, Осінь, Шкода, Новина, Каміний хрест, Засідання, 3 міста Ядуци, Святий вечір, Дити, Піліс, Лан, Лист. ЦІНА 70 коп., на кращому папері 85 коп. (ВЛАСНІСТЬ РЕДАКЦІЇ „РАДИ“) Виключний склад видання в УКРАЇНСЬКІЙ КНИГАРНІ—Київ. Безакіська, 8. 0-165-1 продаж там же і по всіх інших українських книгарнях.

Украинская Жизнь.

Содержание ея слѣдующее: 1) Соединение или разложение?—Проф. А. Л. Погодина. 2) Украинские моменты въ холмскомъ вопросѣ—О. Вѣдоусенка. 3) Памятникъ Т. Г. Шевченку—С. Буды. 4) Къ вопросу объ экономическихъ отношеніяхъ Украины къ Великороссіи и Польшѣ—К. Оберучева. 5) Национальное искусство и задачи искусства на Украинѣ—В. Ладженка. 6) Изъ земской жизни на Украинѣ (Земская агрономія и украинское крестьянство)—В. Садовскаго. 7) „Русская идея“ въ Галиціи. (Письмо изъ Галиціи)—Дм. Донцова. 8) На текуція темы—С. Ефремова. 9) Декабристы объ Украинѣ—Н. Василенка. 10) На Украинѣ и въ ея. (Изъ текущей жизни)—Гр. Гетмана. Изъ текущей печати. Дискутъ объ Украинскомъ вопросѣ—И. Л. Национальная обязанность. Шевченковскія поминки въ Москвѣ—Е. С. Гриницкѣ. С. П.—Украинскія книги въ Москвѣ. Изъ далекаго прошлаго. 11) Библиографія. 12) Отвѣты читателямъ „Украинской Жизни“. Подписка принимается въ конторѣ „Украинской Жизни“: МОСКВА, В. Дмитрова, 14. Подписная цѣна: на годъ 5 руб., на полгода 2 р. 50 коп., на четверть года 1 руб. 25 коп., 1 мѣс. 45 коп., съ доставкою и пересылкою. Отдѣльная книжка въ розничной продажѣ: безъ пересылки 45 коп., съ пересылкою 55 коп. За границу: на годъ 7 руб., на полгода 3 р. 50 коп., на четверть года 1 р. 75 коп., на 1 мѣс. 60 коп. Для народныхъ учителей, сельскаго духовенства, младшаго земскаго медицинскаго персонала, а также для учащихся, рабочихъ и крестьянъ, допускается при непосредственномъ обращеніи въ редакцію, льготная подписка: на годъ 4 руб., на пол-средственомъ обращеніи въ редакцію, съ доставкою и пересылкою. 3-87-1 годъ 2 руб., на четверть года 1 руб., съ доставкою и пересылкою. 3-87-1 Издатель и отвѣств. редакторъ Я. А. Шереметинскій.

Льгота передплатникам „Ради“ на 1912-й рік.

На основі умов редакції „Ради“ з дирекцією української групи під орудою М. К. Садовського, рокові передплатники „Ради“ і ті, що передплатили газету в розстрочку (коли вони заплатили не менше 2 карб.), мають право ХОДИТИ НА ВИСТАВУ ГРУПИ САДОВСЬКОГО (театр городського народного дому) по зменшеній ціні. Правила, що регулюють це право д.д. передплатників „Ради“ такі: 1) Сметаклі по зменшеним цінам для д.д. передплатників „Ради“ відбуватимуться раз на тиждень ПО ВИТОРКАХ, коли тільки на цей день не припадатиме якесь свято. 2) Щоб дістать квитки на виставу, д.д. передплатники „Ради“ повинні подати в касу театру особливі білети, які видаються передд. в конторі газ. „Рада“ що дня від 12 до 3-х годни, а иногороднім виснаються по пошти після надіслання марок на 10 коп. 3) Каса з поданого білета залишає у себе відповідний купон, а білета повертає назад д. передплатникові. 4) Одриваний оз білета купон не має сили. 5) Кожний передплатник має право дістать два місця. 6) Заяви про втрату білета не дійсні.

ЦІНИ МІСЦЯМ. Table with columns: ЗВИЧАЙНІ, Руб., К., для передплатників. Rows include prices for Lodges, Kresla, and Balcony seats in various locations like Lviv and Kyiv.